

Sygn. akt XP (upr) 165/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

PRZEWODNICZĄCY: SSR Anna Garncarz

PROTOKOLANT: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa **G. P.**

przeciwko **T. P. Sp.z o.o. w S.**

o **wynagrodzenie**

I. zasądza od strony pozwanej T. P. Sp. z o.o. w S. na rzecz powoda G. P. kwotę kwotę : **9 986,51 zł** (dziewięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt jeden groszy) netto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 2 294,09 zł od dnia 11 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;
- 2 563,88 zł od dnia 11 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;
- 1 639,66 zł od dnia 11 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- 1 840,80 zł od dnia 11 października 2013 roku do dnia zapłaty;
- 1 648,08 zł od dnia 11 listopada 2013 roku do dnia zapłaty;

II. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 75 zł tytułem opłaty od pozwu od uiszczenia której powód jest zwolniony z mocy ustawy;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1709, 51 zł netto.

UZASADNIENIE

Powód G. P. wniósł o zapłatę od strony pozwanej T. P.spółka z o.o. w S. wynagrodzenia za miesiące od czerwca do października 2013 r. w łącznej kwocie 9.986,51 zł netto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- kwoty 2.294,09 zł od 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty
- kwoty 2.563,88 zł netto od 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty
- kwoty 1.639,66 zł netto od 11 września 2013 r. do dnia zapłaty

- [kwoty 1.840,80 zł netto od 11 października 2013 r. do dnia zapłaty

- kwoty 1.648,08 zł netto od 11 listopada 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że pracował u strony pozwanej, lecz pracodawca nie wypłacił mu wynagrodzenia za miesiące od czerwca do października 2013 r. Wskazana w pozwie kwota stanowi wynagrodzenie naliczone powodowi przez służby finansowe strony pozwanej zgodnie z zaświadczeniem z dnia 18 listopada 2013 r.

Nakazem zapłaty z dnia 18 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazał stronie pozwanej aby w terminie 14 dni od doręczenia tego nakazu zapłaciła na rzecz powoda kwotę 9.986,51 zł netto wraz z ustawowymi odsetkami zgodnie z żądaniem pozwu.

Strona pozwana wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości i podniosła, że powód nie podolał obowiązkowi określonymu w art. 6 k.c., tj. nie wskazał w uzasadnieniu żadnych faktów, z których wywodzi on roszczenie, przede wszystkim nie udowodnił, że należy mu się od pozwanej wynagrodzenie w żądanej przez niego w pozwie wysokości. Strona pozwana wskazała, że powód w czerwcu 2013 r. zaprzestał świadczenia pracy i ją porzucił. Strona pozwana wskazała, że wyliczenia powoda co do wysokości wynagrodzenia są sprzeczne ze stanem faktycznym.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód G. P. był pracownikiem strony pozwanej od 9 stycznia 2006 r. do 4 listopada 2013 r. na stanowisku ślusarz – spawacz zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wynagrodzenie powoda, zgodnie z pisemną umową o pracę z dnia 1 lutego 2011 r. wynosiło 9 zł brutto za godzinę.

Stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracownika.

Dowód: - Świadcstwo pracy k. 15

- umowa o prace powoda k. 16

Powodowi z tytułu zatrudnienia u strony pozwanej w okresie od czerwca do października 2013 r. należało się wynagrodzenie w następujących wysokościach za następujące miesiące:

- za miesiąc czerwiec 2013 r. kwota 2.294,09 zł netto,

- za miesiąc lipiec 2013 r. kwota 2.563,88 zł netto,

- za miesiąc sierpień 2013 r. kwota 1.639,66 zł netto

- za miesiąc wrzesień 2013 r. kwota 1.840,80 zł netto,

- za miesiąc październik 2013 r. kwota 1.648,08 zł netto,

Służby finansowe strony pozwanej wydały powodowi zaświadczenie z dnia 18 listopada 2013 r., w którym potwierdziły wysokość należnego powodowi wynagrodzenia.

Dowód: - zaświadczenie strony pozwanej z dnia 18 listopada 2013 r. k. 14

Strona pozwana nie wypłaciła na rzecz powoda należnej mu kwoty tytułem wynagrodzenia za miesiące od czerwca do października 2013 r.

(bezsporne)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Z przepisów Kodeksu pracy wynika, że jednym z podstawowych elementów konstrukcyjnych stosunku pracy jest zatrudnianie pracownika za wynagrodzeniem (art. 22 § 1 in fine k.p.). Konieczność wypłaty pracownikowi wynagrodzenia jest przez ustawodawcę traktowana szczególnie – ochronie prawa do wynagrodzenia poświęcony jest bowiem cały rozdział ustawy Kodeks pracy – art. 84 i nast. k.p.

W niniejszej sprawie powód żądając wynagrodzenia za sporny okres – zgodnie z art. 6 kc – wbrew twierdzeniom strony pozwanej wykazał, że faktycznie był zatrudniony u strony pozwanej w spornym okresie (przedstawił na tę okoliczność świadectwo pracy), a także że faktycznie należy mu się wynagrodzenie w żądanej wysokości za ten okres.

Powód na tę okoliczność przedstawił zarówno świadectwo pracy, jak i umowę o pracę, a także zaświadczenie wystawione przez służby finansowe strony pozwanej, w którym zostało wskazane, w jakiej wysokości należy się powodowi wynagrodzenie w spornym okresie.

W tym zakresie Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, że wysokość należnego mu wynagrodzenia w miesiącach objętych żądaniem pozwu powód przedstawił na podstawie wycień dokonanych przez stronę pozwaną, gdyż twierdzenia jego są logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym, a także mają odzwierciedlenie w pozostałych dowodach.

Dodatkowo należy wskazać, że strona pozwana w sprzecznie nie wskazała, że powód nie był pracownikiem strony pozwanej, lecz wskazała jedynie, że powód rzekomo porzucił pracę, nie świadczył pracy, a tym samym wynagrodzenie mu się nie należy.

Zgodnie z regułą, wypływającą z art. 232 k.p.c. strony procesowe obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd jest, więc zasadniczo związany jedynie informacjami zawartymi w materiale dowodowym przedstawionym przez strony, a dopuszczanie przez Sąd dowodu z urzędu (art. 232 k.p.c. zd. drugie) ma charakter wyjątkowy.

W niniejszym postępowaniu natomiast strona pozwana w żaden sposób nie wykazała, że powód faktycznie porzucił pracę i nie świadczył pracy w spornym okresie. Wręcz przeciwnie, strona pozwana w żaden sposób nie zakwestionowała przedstawionego przez powoda zaświadczenia wystawionego przez służby finansowe strony pozwanej wskazujące na wysokość należnego powodowi wynagrodzenia w okresie do czerwca do października 2013 r.

Podkreślenia wymaga, że powód miał w umowie o pracę wynagrodzenie określone w stawce godzinowej, a zatem Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, że faktycznie zaświadczenie przedstawione przez niego, a wystawione przez stronę pozwaną faktycznie obrazuje wysokość należnego mu wynagrodzenia.

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadków E. W. i J. S., gdyż strona pozwana nie wskazała na jakie okoliczności rzeczywiście świadkowie ci mieliby zeznawać.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 9.986,51 zł netto tytułem wynagrodzenia za miesiące czerwiec – październik 2013 r,

Orzeczenie o odsetkach sąd oparł o treść art. 481 kc w zw. z art. 300 kp.

O rygorku natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w punkcie III sentencji wyroku na podstawie art. 477 § 1 k.p.c., uwzględniając wysokość jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda.

O kosztach postępowania co do strony pozwanej w pkt II Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych.